

Flekštajn, Ivana

Undergraduate thesis / Završni rad

2024

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:302802>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-11-06**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Preddiplomski sveučilišni studiji Grafika
Akademska godina 2023./2024.
Sveučilište u Zagrebu
Akademija likovnih umjetnosti

ZAVRŠNI RAD

ŠETNJA

studentica: Ivana Flekštajn
mentor: red. prof. dr. art. Robert Šimrak

KONCEPT RADA

Na stranici mog starog blokića našla sam skicu koju sam nacrtala prošle godine, ta skica postala je početak cijele serije, cijele priče i moje svakodnevice. Bila je sažet doživljaj hladnog vremena, nedostatka topline društvenog kolektiva, fizičko stanje smrzavanja.

Kako sam se prethodno bila bavila tehnikom šrafiranja, shvatila sam da je prikladna za moju trenutnu seriju. Omogućila mi je graditi melankolične prizore i stvoriti atmosferu koju ne bih toliko dobro dobila sa bilo kojom drugom tehnikom. Nije zahtijevala nepotrebno kompliciranje, ni odgode, a vrijeme mi je bio sastavni dio koncepta. Vrijeme posvećeno radu bio je u omjeru sa vremenom izvršenja radnje mojih likova. Crtež je trebao biti blizak, prirodan, bez kompliciranja i bez pokušaja izmišljanja nečega novoga (nije da to inače zagovaram). Kako je vrijeme radnje unutar jedne duge i kišne zime svaki rad dobiva ime datuma, ne onoga u kojem ga stvaram, nego unutar onog u kojem se on odvija.

Cijeli narativ započinje crtežem tepiha na pragu na kojem piše "Welcome", implicira da ulazimo u prostor, no ustvari promatrača izvodim van u šetnju, želim dobrodošlicu ulaska u moju priču. Pratit ćemo tog staraca, gledati ga samoga kako hoda parkom, ulicama, šumarkom. Nikad ga nećemo vidjeti kako je stigao, uvijek će biti zatečen na nekom dijelu puta, na prolaznoj stanici, a razlog toga je što sve ovo vidim i predstavljam kao jedan veliki krug kojim se krećemo. Svi motivi koji se ponavljaju: drveće, zgrade, kišobrani, ništa se ne mijenja drastično. Svakodnevica je uvijek ista, u njoj je zarobljen. Dok sam crtala pitala sam se zašto bi jedan penzioner to stvarno prolazi svaki dan? Zar ne bi bilo jednostavnije da nema psa i da ga ne šeće?? Moj pas kojeg sam ovdje stavila bio je nesvjesno toplina u svemu tome. Bio je poništavanje hladnoće, samoće, umiranja koje se očitovalo u starosti i mirovanju prirode zimi.

Iako je primarna potreba bila reflektiranje proživljene hladnoće i usamljenosti, ipak uz to govori i o ljubavi prema nečemu do čega nam je stalo, o onome što nas čini manje praznima, iako i dalje pomalo samima.

Kao što starac svakog dana šeće svog psa, tako ja svakog dana šećem svoje pero.

Svi radovi iz serije "Šetnja"

